

Balada o tetovaném Franckovi

Ivo Jahelka

1. Jožin byl kumpány vobletovaný,
neboť byl báječně potetovaný,
chodil si, lidičky dobří, světem,
na krku nápis: zde vodřízněte.
2. Svlíkal si košili vždy, když byl v ráži,
v hospodě bylo pak jak v Ermitáži,
sexbomba na hrudi rajcovala,
jak hejbal svalama, tancovala.
3. Jožin měl kámoše, Fanouše Mifku,
vod jedný vloupačky měl na něj pifku,
ten Fanouš, vážení, je to daný,
jako on toužil být tetovaný.
4. Jožina přemlouval, nabízel sumu,
až jednou v hospodě po vosmým rumu
řek' Jožin: "Můj mistr, vole, tu je,
jestli chceš, zejtra tě potetuje."
R: Rostou za plotem tuje a kdo se potetuje
na zádech, na hrdle, ať si dá štamprdle
a dobře vegetuje.
5. Jožin měl to všechno votestovaný,
umělec byl právě amnestovaný,
na volný noze žil jako piér,
v plynový rouře měl ateliér.
6. Francek chtěl na hrudi též nahotinku,
pro mistra práce tak as' na hodinku,
však kvůli chlupům prý, lidé drazí,
že mu ji na záda vyobrazí.
7. Než došlo k výkonu tam v oné kůče,
opili Fanouše jablečným čučem,
teprv když ve spánku voddychoval,
umělec jehličky zapichoval.
8. A Jožin usmíval se potutelně,
umělec, ten snažil se v potu dělně,
když Francka probrali ti dva kosi,
hned běžel nastavit zrcadlo si.
R: Ubrusy květovaný, mládenci tetovaný,
kdo chceš koketovat, dej se potetovat
a budeš milovaný.
9. Když stanul v koupelně bez oblečení,
tak neměl daleko do rozbrečení,
i zůstal stát jako při zrození:
na zádech měl mužské přirození.
10. Hned volal na VB, voči jak boule,
že prej má na zádech ... tamto a ono,
a tvrdil jim k jejich nelibosti,
že vše je v nadživotní velikosti.
11. U soudu řešily se podrobnosti,
týkaly ochrany se osobnosti,
do mistra s Jožinem pěkně šili,

- aby tu lumpárnu odstranili.
12. Umělec k srdci si vzal varování,
pustil se do Francka restaurování,
paragraf už ho pak nezaháknul,
von Chaplina s buřinkou z toho zmáknul.